

[Начало](#)
[Киоск](#)
[Зад ъгъла](#)
[Тенденции](#)
[Посоки](#)
[Фонограф](#)
[Бутик](#)
[За ценители](#)
[Пуканки](#)
[Подииум](#)
[Конкурси](#)
[Градът през моя поглед](#)

[Градското Списание](#)

платформа
за млади автори

платформа
за млади автори

Изложбата „О, щастливи дни!“ на Венцислав Занков ще завърши с „Get Lucky“ на Daft Punk

Автор: [Съюз на българските художници](#)

Публикувана на: 10.04.2014

1 снимка [ложби съвременно изкуство](#)

Like 2 Tweet 0

От 11 април до 2 май в Галерия "Райко Алексиев" в София Венцислав Занков представя изложбата си "О, щастливи дни!". На 1 май в това пространство ще бъде връчена годишната награда "Железен орден за съвременно изкуство".

След мрачната апокалиптичност на "Последният будоар" (2011), Венцислав Занков представя нов цикъл скулптура и голямоформатна живопис под името "О, щастливи дни!" Подобно на едноименната пиеса на Самюъл Бекет от 1961 година изложбата се занимава с абсурдните и практическите аспекти на съществуването отвъд - ако "Последният будоар" е финалният барабанен бой, то "О, щастливи дни!" се заслушва в последвалата тишина.

Тук неотложността на социалните и исторически проблеми е заглушена от монохронността на гигантските безлични фигури, които продължават да се борят, страдат и съмняват в тясното поле, което ги рамкира. Привидно хармонията със заобикалящата ги среда е постигната, но асоциацията с Микеланджело напразно търси чудото на сътворението. Всяко платно е озаглавено с датата, на която е завършено - своеобразен дневник, който маркира щастливите дни в живота на автора, както и пустотата помежду им.

Както Жил Делюз твърди в прословутата си лекция *Création artistique* във висше училище La Fémis през 1987 година, идеите се порождават от вътрешната необходимост и в този натрапчив ритъм на съзидание, освобождение и търсене Венцислав Занков насища изложбеното пространство със своите двуизмерни и триизмерни демони, които като че ли очакват един показалец, за да се отправят към страниците на политически некоректен комикс, към дигиталната пустиня на някоя видео игра или към филм ноар. Но тези демони са персонал(изира)ни, в тях всичко е интимно - от зъбите на "Пазачът на живите" до саждите, изваяли голите тела.

Периодът, в който работите са създадени, есента на 2013 и зимата на 2014 година също е личен за Венцислав Занков в опитите да намери нов смисъл в контекста на общественото безвремие: "Властта предопределя полето в което индивидуалните движения изглеждат като свободни. Полето е силово. Страхът пази. Пази и онзи страх от празнотата на безмислието, която пълним с вяра или каузи, припознати като свои, а консумацията става страст по пълненето. Затрупваме се с вещи, теглото ни - наднормено".

Краят на "О, щастливи дни!" - 1 май, съвпада с 5-ото поред връчване на наградата "Железен орден за съвременно изкуство" на името на Венцислав Занков. Хепиенд, специален поздрав с *Get Lucky* на Daft Punk.

Търси